

Chuyện của tôi ở ... Cải Cách Ruộng Đất

Nguyễn Như Phong

7-2-2021

Nhà báo Nguyễn Như Phong. Ảnh trên mạng
(Nhân đọc bài “Sao họ ác đến thế” của nhà báo Vũ Hùng)

Nói chuyện về cải cách ruộng đất thì phải khẳng định đó là một trang lịch sử đẫm máu của Việt Nam... Nhưng không nên bàn luận nhiều về việc này, mặc dù người ta vẫn cố lấp liếm, cố bưng bít.

Tôi xin kể chuyện của tôi, chính thẳng tôi, cũng suýt là nạn nhân của ‘Cải cách ruộng đất’, mặc dù khi đó tôi chưa đầy năm!

Số là ngày ấy, ông ngoại tôi – Nhà văn, Danh y Nguyễn Tử Siêu ở xã Hương Ngải, huyện Thạch Thất, tỉnh Sơn Tây. Cải cách ruộng đất, ông ngoại tôi bị quy là “phản động, là đảng viên Đại Việt” và thế là bị kết án tử hình.

Bố tôi – nhà văn Hoài An – khi đó là phóng viên báo Quân đội Nhân dân, ngay lập tức bị quy vào việc “lấy con nhà địa chủ” và bị bắt đưa đi cải tạo. Nhưng trước khi bị đưa đi, bố tôi bị vệ binh của báo QĐND áp giải về tận nhà mẹ tôi ở Hương Ngải, và phải nói:

- *Cô là con phản động. Nay tôi không thể sống với cô được nữa... Từ nay chúng ta chấm dứt tình nghĩa vợ chồng.*

Mẹ tôi bình tĩnh và bảo:

- *Bố tôi có là phản động hay không thì tôi biết... Anh cứ đi đường anh... Tôi không gây phiền cho anh đâu.*

Nổi uất ức vì bố bị vu oan, giam trong chuồng lợn, chờ ngày ra pháp trường, uất ức vì chồng như vậy, uất ức về việc phải ra khỏi Đảng, mặc dù mẹ tôi được kết nạp Đảng từ năm 1948... Tất cả những nỗi uất ức đó cộng lại khiến mẹ tôi chịu không nổi và bà quyết định tự sát bằng cách ôm cả tôi nhảy xuống giếng...

Khi bế tôi ra đến giếng thì có tiếng gõ cổng, mặc dù đã gần nửa đêm... Mẹ tôi đặt tôi xuống cạnh giếng, chạy ra mở cổng. Và bà sống lại khi thấy nhà báo Phú Bằng, Ngô Thông... và hai người nữa đến. Và chưa kịp hỏi han gì thì tôi oe khóc... Ông Phú Bằng ra ngay giếng và bế tôi lên... Ông hiểu ngay ra sự tình.

Ông Ngô Thông nói gấp gáp:

- *Sao cô nghĩ liều thế. Thành Hoài An nó cũng khổ lắm. Cấp trên bắt nó phải nói đấy! Nó gửi tiền về đây và dặn cô phải cố nuôi thành Phong. Còn việc này Đảng sai rồi...*

Nói xong, mấy ông lại biến vào trong màn đêm. Nhờ thế mà tôi sống. Còn ông Ngoại tôi, cũng may mắn được tha tội chết vì là danh y... Còn mẹ tôi, mỗi khi nhắc đến cải cách ruộng đất, bà lạnh lùng:

- *Tao ỉa năm bảy đồng vào cái Đảng nhà chúng mày!!!*

Chuyện là thế đấy!